

H Í R L E V É L

2013. december

A Tömörülés november 16-án a Munkásképviseleti Alapítvánnyal és a Közmunkás Szakszervezettel közösen tartott tanácskozást. Az Alapítvány első összejövetelére a Baloldali Tömörülés ügyvivői, valamint közmunkások is meghívást kaptak.

BALOGH ANDRÁS a Munkásképviseleti Alapítvány elnöke a tanácskozást bevezető előadásában a Munkásképviseleti Alapítványról szólt. Szenvedélyesen érvelt a hagyományos munkások foglalkoztatottak, a bérből és fizetésből élők képviseletének fontossága mellett. A Munkásképviseleti Alapítvány céljaként a klasszikus értékek visszaállítását, az értékrendszer megváltoztatását, a szociális jogállam megvalósításáért való közös gondolkodást és munkálkodást jelölte meg. A feladat nehézségét szemléltetve kiemelte, hogy mostanra a szegénység vált a demokratikus jogok érvényesülésének legnagyobb akadályává. A majdnem fél országnyi leszakadt, vagy éppen leszakadóban lévő ember nem érzi, hogy mi vagyunk az emberi jogokért folyó küzdelem letéteményesei. Az egyenlőség, az emberekről való gondoskodás, a humanitás eszménye nem avult el. Ennek és személyesen Horn Gyula tevékenységének tudható az is, hogy az időskorúak szabadon közlekedhetnek.

A piacgazdaság azonban önmagában nem elég. Olyan állami szabályok kellene, amelyek az emberek érdekében, védelmükben hatnak a gazdaság működésére. Meg kell változtatni a mostanra már „botrányosnak” nevezhető elosztási rendszert. A rendszerváltozásban reményt veszített milliónak érezniük kell, hogy nemcsak a szavazataikra számítunk, hanem az eszményeink befogadására is. „Munkát és kenyeret” kell adnunk. Vissza kell térni a munkásmozgalom hajnalának a jelszavaihoz, együtt kell gondolkodnunk az emberekkel. Ezekhez az eszmecserékhez adnak a mai tanácskozás előadói érveket, tényeket a mai magyar munkásságot közvetlenül érintő folyamatok vázlatos bemutatásával.

KOROZS LAJOS az MSZP elnökségének tagja a társadalom állapotáról adott tájékoztatást, szembesítve a kormány ígéreteit azok megvalósulásával. Úgy vélekedett, hogy a kormány „mélyrepülésének” következtében háromezer milliárd forintot már kivett az emberek zsebéből ahhoz, hogy „hazug” állítását, miszerint „Magyarország jobban teljesít”, kimondhassa. Ez tehát, „kőkemény megszorítás”, amely a korábbi visegrádi éllovasból, balkáni középutast teremtett hazánkból. Ez „tragédia”, amely egyben két értékrendszer: a szolidaritás, esélyteremtés és az igazságosságosság, valamint a gazdagodás és a kirekesztés világának a csatáját jelenti.

Mi állunk a jó oldalon, mi harcolunk a társadalmi mobilitás tudatos fékezése ellen. Megakadályozzuk, hogy a kormány törekvéseinek következtében még az anakák se tudják többre vinni, mint a mostani gyerekek nemzedéke. Lefékezzük az egyre szélesedő és mélyülő szegénységhez vezető folyamatokat. Nem nézzük tétlenül, hogy ma 4 millió 688 ezer ember a társadalmi minimum alatt él. Három millióan végzetesen leszakadtak, másfél millióan valóságosan nyomorognak, félmillióan nem tudnak naponta háromszor enni, húsz ezer gyerek pedig folyamatosan éheznek.

A munkahelyek elvesztése automatikusan az elszegényedést eredményezi. A szegények 46.6 %-a gyerek, a három, vagy több gyerekesek kétharmada szegény. A jelenlegi adójóváírás növeli az egyenlőtlenségeket. A magyar népesség 40%-a falusi, közülük minden második szegény.

KORDÁS LÁSZLÓ a Közmunkás Szakszervezet főtitkára hozzászólásában úgy fogalmazott, hogy a közmunkások a „munka ízét már érzik, de a rántott húsét még nem.” Ezért is lenne fontos a közmunkások bértkiegészítésének visszaállítása, valamint jogfosztottságuk, kirekesztettségük

megszűntetése. Hamis az az állítás, miszerint érdemben bővült a foglalkoztatás. Megoldást olyan szociális gazdaság hozhat, amelyben szociális szövetkezetek működnek. Európában a foglalkoztatottak 8%-a van ebben a szektorban, ahol a nem a közmunka, hanem a közhasznú munkavégzés dominál. Az MSZP tűzze zászlajára a szövetkezeti mozgalom megszervezését, amely nemcsak a foglalkoztatás problémájának a megoldását szolgálja, hanem az emberek életminőségét is javítja. Munkát! Kenyeret! – fejezte be a régi új jelszóval mondandóját Kordás László.

BÁRÁNY BALÁZS a Harmadik Hullám Platform elnöke Ady Endre: Történelmi Lecke fiúknak című versével indította hozzászólását, majd megrázó adatokat sorolt a magyar fiatalok helyzetét szemléltetve: 1/3-uk külföldön él, 1/4-üknek nincs munkahelye, 50%-uk képzettségükhöz méltatlan munkát végez, 3/4-ük nem elégedett helyzetével, 50%-uk nem választ, és 5%-uk MSZP-re szavazna. „Önkény, félelem, apátia, politikai kiábrándulás”. Van azonban remény. Az MSZP a megoldás. Magyarország jövője a tét.

SÁLING JÓZSEF a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezetének elnöke hozzászólásában a foglalkoztatás és a bérezés kérdéseiről szólt. Véleménye szerint Magyarországon most nemcsak a bérekkel, hanem a foglalkoztatás minőségével is baj van, amit az is bizonyít, hogy a foglalkoztatottak körében 60%-os a fluktuáció. A dolgozók kevesebb bérért többet dolgoznak, azonban a bérek a társadalmi létminimumtól messze távolodtak: 650 ezer dolgozó minimálbért kap, a nők, valamint a vidékiek kevesebbet keresnek. A csökkenő keresetek mellett, a pótlékok is egyre kevesebbek, sőt megszűntek, a hétfégi, az ünnepi, a túlmunkáért járó juttatásokkal, a kávéteremmel együtt. Gondot jelent a szabadságolás is. Elkerülhetetlen, hogy a bérek ne emelkedjenek.

GÚR ROLAND az MSZP Európai Parlament Delegációjának volt titkára, EP képviselőjelöltje, arról szólt, hogy a Fidesz, mint a fiatalok pártja, mennyire nem fiatal, és mennyire nem eredményes a kormányzása. Ezt mutatja, hogy 500 ezer fiatal elment, ami kétszerese az '56-ban hazánkban távozottaknak. A fiatalok 30%-a az utcán kezdi a pályáját. Ez azonban nem pusztán generációs probléma. A kérdés az, hogy hogyan lehet munkát adni az embereknek. A fiatalok számára most készül az európai ifjúsági garancia program. Ezért is fontos, hogy lényegről beszéljünk, és a megoldást keressük.

Az eszmecserebe bekapcsolódott még Eisner Ervin a Munkás Tagozat tagja, Ladányi Endre a Baloldali Tömörülés XVII. kerületi elnöke, Villám József a Nyugdíjas Tagozat elnöke, Kutasi György a Baloldali Tömörülés elnökségi tagja, Vincze Géza a Sport Tagozat elnöke, dr. Várnai István villamosmérnök, Ungár Istvánné tanár, Nagy László a bátonyterenyi közmunkások vezetője.

A felszólalók által felvetett két, a nyugdíjasokat és a devizahitelesekkel érintő kérdésre Korózs Lajos válaszolt. A nyugdíjasok politikai hovatartozásáról szólva kiemelte, hogy nem automatikusan szoci szavazók, hiszen 2010-ben is a többségük a Fideszre szavazott. Most a 60 év fölöttiek körében az MSZP támogatottsága nagyobb. Három fontos üzenetet kíván a párt eljuttatni hozzájuk, úgymint: bevezetjük a rugalmas nyugdíjba vonulás intézményrendszerét, visszaállítjuk a baleseti rokkantság lehetőségét, nyugdíjvédelmi rendszert alakítunk ki. A devizahitelesek gondjaira valóságos megoldás nincs, de meg kell állapodni a bankokkal, és olyan szociális bérlakás programot kell kidolgozni, amely szervezeten segítséggül szolgál a rászorulóknak.

BALOGH ANDRÁS a tanácskozás zárásaként a közös gondolkodás folytatását ígérte.